

Magatzem de gas

L'empresa promotora del Castor recorre el desmantellament al Tribunal Suprem

Admès a tràmit el contenciós administratiu presentat per la societat Escal UGS, controlada pel grup ACS

M. MILLAN / AGÈNCIES
ALCANAR

La societat Escal UGS, participada per la constructora ACS de Florentino Pérez, ha recorregut davant la Sala Tercera del Tribunal Suprem la decisió del Consell de Ministres de desmantellar i segellar el magatzem subterrani de gas Castor, situat al davant de les costes de Vinaròs i Alcanar.

El recurs contenciós-administratiu formulat per Escal UGS, l'empresa promotora i exconcessionària de les instal·lacions, va ser admès a tràmit el passat 23 de desembre, segons publicava ahir el Butlletí Oficial de l'Estat (BOE). Els afectats disposen ara de nou dies per personar-se en la causa.

El recurs es dirigeix contra l'acord del Consell de Ministres del passat 31 d'octubre pel qual es posa fi a la hibernació del magatzem de gas i es decideix el seu desmantellament i el segellament i abandonament definitiu dels pous.

El Govern de l'Estat ha encarregat a Enagás, el gestor tècnic del sistema gasista i fins ara al càrrec de la hibernació de les instal·lacions, que en el termini de sis mesos remeti al Ministeri per a la Transició Ecològica la documentació tècnica per procedir al segellament definitiu del magatzem.

Els tretze pous del Castor estan segellats de forma temporal des de l'abril del 2016 mitjançant dos taps mecànics col·locats a diferents profunditats. La vida útil d'aquests dispositius, d'entre dos i quatre anys, està a punt de completar-se.

Segons l'acord adoptat pel Consell de Ministres el passat octubre, el projecte Castor «no és viable ni necessari en vista dels consums actuals i futurs de gas natural» a Espanya. Per tant, segons l'executiu, mantenir les instal·lacions en la situació actual d'hibernació «no més ajornaria l'execució de l'abandonament definitiu i perllongaria els costos de vigilància i manteniment».

El Govern central considera que no hi ha garanties que el magatzem pugui seguir operant en condicions de seguretat i creu que no es tracta d'una infraestructura ne-

La plataforma marina del projecte Castor, davant les costes de Vinaròs i Alcanar. FOTO: JOAN REVILLAS

cessària per al funcionament del sistema gasista.

La decisió d'hibernar el magatzem Castor es va prendre el 2014 després dels sismes registrats a la zona el setembre del 2013. Al 2017, el Govern espanyol, llavors del PP, va decidir no reobrir les instal·lacions davant el risc de nous terratrèmols després de rebre un informe encarregat a l'MIT i a la Universitat de Harvard.

Però malgrat les evidències posades sobre la taula per experts

Enagás està elaborant la documentació tècnica per fer el segellament definitiu del magatzem

d'arreu del món, constatant que les primeres injeccions de gas al magatzem submarí van produir més d'un miler de terratrèmols; la voluntat política del govern espanyol; la situació del mercat de gas natural; i l'oposició activa dels agents sociopolítics del territori, ACS i la seva filial Escal UGS es resisteixen encara a donar per mort el projecte Castor.

El desmantellament podria costar més de 260 milions d'euros. Amb l'actual llei d'Hidrocarburs en

L'apunt Els responsables d'Escal UGS, a un pas del judici

Els dos directius d'Escal UGS, Recaredo del Potro i José Luis Martínez Dalmau, es troben a un pas de judici acusats d'un suposat delictes ambiental, com a presumptes responsables dels terratrèmols que van causar les injeccions de gas al magatzem de gas submarí l'any 2013.

El titular del jutjat número 4 de Vinaròs ha desestimat els recursos que van presentar per evitar l'obertura de judici oral. En la interlocutòria, el jutge tomba els arguments de la defensa i remarca que com a responsables del projecte Castor, no només van decidir continuar les injeccions de gas en fase de proves quan ja sabien que provocaven sismes, sinó que les van accelerar i en van incrementar el seu cabal.

vigor a la mà, l'executiu podria exigir a Escal UGS que assumís el pagament d'aquest desmantellament, per al qual l'exconcessionària havia d'efectuar una provisió inicial de 140 milions d'euros, que aniria creixent amb el temps, però que mai va arribar a consignar.

De moment, l'empresa tampoc ha retornat encara els 195 milions d'euros que va cobrar pel projecte fallit i que la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) li ha reclamat formalment.

En el moment que el consell de ministres va prendre la decisió del desmantellament definitiu, l'empresa es va pronunciar negant la major i reiterant que encara considerava tècnicament viable el projecte, pel qual va arribar a percebre 1.462 milions d'euros per part del govern espanyol, que va intentar carregar-los sobre les factures dels consumidors abans que el Tribunal Constitucional l'obligués a fer marxa enrere.